

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 у 3/2020
08.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ... и КК из ..., чији је заједнички пуномоћник Адамовска Мара, а пуномоћник за пријем писмена Снежана Јовановић из ..., ул. ... број .., одлучујући о приговору за убрзавање поступка, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 08.12.2020. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ приговор предлагача.

Образложење

Предлагачи су дана 15.09.2020. године доставили Врховном касационом суду поднесак насловљен као „Захтев за заштиту права на суђење у разумном року“. У захтеву су навели да су пред Агенцијом за реституцију Републике Србије још 2013. године покренули поступак ради враћања одузете имовине који ни након седам година није окончан, а због чега су предложили да суд уважи њихов захтев, утврди повреду права на суђење у разумном року, досуди им правичну новчану накнаду у укупном износу од 60.000 евра и наложи убрзавање поступка.

Из доказа који су предлагачи доставили уз захтев произилази да је поступак пред Агенцијом за реституцију Републике Србије покренут 24.05.2013. године захтевом ЛЛ, правног претходника предлагача, ради враћања одузете имовине од бившег власника ЉЉ. Агенција за реституцију је решењем од 09.09.2013. године одбила захтев ЛЛ, које је потврђено решењем Министарства финансија Републике Србије од 27.12.2013. године. Пресудом Управног суда 12У 6890/14 од 24.03.2016. године уважена је тужба, поништено решење туженог Министарства финансија од 27.12.2013. године и предмет је враћен туженом органу на поновно одлучивање. У извршавању пресуде Управног суда, Министарство финансија је решењем од 20.06.2016. године поништило решење Агенције за реституцију од 09.09.2013. године и предмет вратило првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Након тога, дана 09.10.2019. године, одржана је усмена расправа пред Агенцијом за реституцију Републике Србије.

Имајући наведено у виду, Врховни касациони суд је дописом Рс 221/2020 од 21.10.2020. године обавестио предлагаче да њихов поднесак не испуњава услове за покретање законом прописаног поступка пред овим судом, јер се предмет тренутно налази у фази одлучивања пред првостепеним управним органом, а не пред судом, па сагласно одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року није предвиђена могућност подношења приговора ради убрзавања поступка.

Након достављања наведеног решења пуномоћнику предлагача, предлагачи су поднеском од 31.10.2020. године, који је у суду примљен 25.11.2020. године, изричито тражили да Врховни касациони суд одлучи о њиховом захтеву решењем, које ће садржати увод, диспозитив, образложење и правну поуку.

Врховни касациони суд је поступио по захтеву предлагача као по приговору ради убрзавања поступка у смислу одредаба члана 8. Закона о заштити правана суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15).

О приговору је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду на основу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којим је прописано да поступак по приговору води председник суда, који и одлучује о приговору, а годишњим распоредом послова у суду он може да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.

Одредбом члана 6. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да приговор, мора да садржи и следеће обавезне елементе: назив суда који води поступак или пред којим се води поступак, пословни број судског предмета, време трајања поступка и податке о предмету суђења који указују на то да суд непотребно касни са одлучивањем (тач.3), 4), 5) и 6)).

Према одредби члана 8. став 2. наведеног закона, приговор се одбацује ако одсуство неког обавезног елемента приговора онемогућава да се по њему поступа, затим ако је приговор поднело неовлашћено лице или ако је преурањен, а против решења о одбацивању приговора није дозвољена жалба.

У конкретном случају, приговор не садржи обавезне елементе који се односе на означавање судског предмета и време трајања судског поступка који би указивали на то да Врховни касациони суд или неки други суд непотребно касни с одлучивањем, а из навода приговора и доказа који су уз њега достављени, несумњиво произлази да се приговором тражи убрзање поступка пред органом управе а не пред судом.

Полазећи од претходно наведеног, Врховни касациони суд је оценио да је приговор преурањен и да одсуство обавезних елемената приговора онемогућава да се по њему поступа, па је приговор одбацио на основу члана 8. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић